

Welkom, welkom

Wij zijn de zes boeren en hebben veel patatten, maar vandaag schrijven wij een verslag over ons knotsgekke boerenkamp. Na de dolle avonturen die onze concurrenten van de aangrenzende boerderij lyrisch beschreven in het vorige verslag, stond er opnieuw een lekker avondmaal voor ons klaar bereid door Erol. Vakkundig leerde hij ons aan hoe wij de perfecte wrap maken aan de hand van een demonstratie. Na wat sukkelen hadden we het eindelijk allemaal onder de knie en konden we genieten van het eten.

Toen was het tijd voor de klassieke boerenfolkspelen. Hierbij moesten we elkaar uitdagen in de typische spelen zoals croquet (zo'n rare golf), sjoelbakken, kegelen, gatenkaas, etc. Zoals je wel al kon raden staken wij er met kop en schouders bovenuit. We waren maar liefst beter in vier van de vijf spelletjes! Op het einde, om het nog een beetje spannend te houden voor de rest, hebben we het spel afgesloten met een kleine estafette. We wouden de tegenstand de illusie geven dat ze nog konden winnen maar eigenlijk stond het al in steen gebeiteld (hihi, we zijn nog aan het werken aan onze bescheidenheid). Na nog een klein snackje en/of drankje van op de boerenmarkt moesten de jongsten jammer genoeg alweer gaan slapen :(

Na een nachtje goed slapen op onze hooizolder werden we weer allemaal vrolijk wakker gemaakt (ofdat wij daar nu vrolijk mee waren...?). Dan was het tijd voor een kommetje graantjes met vers gemolken melk om ons energie te geven voor de training. Toevallig was gisteren de trainer al aangekomen op zijn trekker, namelijk onze goede oude vriend Leo Van Avermaet. Spijtig genoeg hadden we hem al minstens drie jaar moeten missen maar we zijn MEGA blij dat hij

er weer bij kon zijn. Hij gaf een zeer boeiende training over de waarden van de judo (blijkbaar is bescheidenheid ook één van deze waarden, raar) gecombineerd met de worp tai-otoshi, natuurlijk met alle bijhorende filmfragmenten. Het was zó goed dat de tijd vloog en we weer mochten gaan eten. Croquejes en pannenkoekjes, lijkt misschien een rare combinatie maar het viel al bij al wel mee.

De middag moest natuurlijk ook gevuld worden met pret en dit deed de begeleiding door een bosspel in elkaar te steken. Hiervoor moesten we onze John Deere uit de schuur halen en naar het grote dierenbos rijden waar we een variatie op Boonanza speelden. Dit hield in dat we per ploeg zo veel mogelijk boontjes moesten verzamelen door in de andere twee kampen binnen te dringen en zo de meest winstgevende bonenplantage te

hebben. Een deel van onze plantage ging verloren door een hongerige vos van team groen waardoor zij wonnen en wij gelijk eindigden met het derde team, oranje.

Dit was het dan weer voor ons, wij hangen onze schup aan de haak.

Vriendelijke groetjes van op het platteland van team wit, beter gekend als team Knirrie:

Flora, Leandro, Alexander, Stijn, Ruben, Famke ofwel Knirrie

Hooggeachtte voogden, ouders, grootouders etc.

Nadat alle landbouwers hartelijk begroet waren door onder andere een vogelverschrikker, een aardappelzak, een koe en nog enkele andere mede landbouwers, werd er ons een gezonde versnapering voorgeschoteld. Het verorberen van deze snacks gaf ons voldoende energie om onze slaapvertrekken op orde te stellen.

Goed en wel gesetteld werden we verwend met een zalig eengang-menu door onze sterrenchef Erol. Een goudgeel gebakken, krokant broodje dat we heerlijk konden beleggen met vers geplukte veldsla, wat condimenten en als kers op de taart, een saucisse van de fijnste vleeswaren van het land.

Vervolgens hadden we ons verdiept in de verschillende specialisaties van het vak der landbouwer. Na deze succesvol tot een prachtig einde te brengen kregen we speciale valuta die we bij het hoofdkwartier van de boerenbond konden verruilen. In ruil bekwamen we op zeer specifieke manier versneden delen van een magnifiek kunstwerk. Op die wijze konden we uitvinden wie onze nauwe companions zouden zijn voor de komende week. Eens verenigd was het tijd voor ons om nog een laatste versnapering uit ons eigen magazijntje aan te schaffen. Later konden we ons terugtrekken in onze slaapvertrekken om zachtjes in te dommelen in ons met ganzenveren gevuld donsbed.

Des ochtends werden we uit onze tedere droomwereld gerukt door een losgeslagen haan met een audio-installatie. Een plonsje in het aangezicht en een lediging van de ingewanden in het kleine kamertje assisteerden ons gauw tot fris en monter zijn.

Om ons helemaal klaar te stomen voor de komende en tevens eerste fysieke inspanning in de trainingsruimte consumeerden we nog aardig wat voeding in de vorm van belegde granenplakken.

Jean-Jaques Melotte verheugde ons met adembenemende vechtmethodes. Hij rijgde meerdere technieken aan elkaar alsof het niets was. We stonden versteld van alle wijsheden en lessen die deze heer in zijn rijkelijk succesvolle judocarrière verworven heeft. De jongsten onder ons hadden het voorrecht om zich iets eerder naar de sanitaire blok te begeven. De overgeblevenen konden echter nog het onderste uit de kan halen van Melottes waanzinninge intellect.

Wedergekeerd in de eetruimte stond er ons deze keer een meergangen menu te wachten. Een overheerlijke bouillon met vermicelli opgevolgd door poule-fricassé met pomme duchessekes in cilindervorm. Voor het geheel nog voedzamer te maken werden er ons ook nog nectarines aangeboden.

Het concept van veehouder werd op leutige manier aangekaart vermomd als activiteit. Het principe was om spoedig meerdere taken uit te voeren die al dan niet gerelateerd waren aan veehouden. Als beloning kregen we vergulde dukaten waarmee elk strijdteam grondstoffen kon vergaren. Na deze zuurverdiend te bemachtigen konden ze genuttigd worden om huisvesting voor vee mee te construeren. Sabotage was ook aanwezig in de mom van illegale flora op andermans grondgebied te cultiveren.

Groeten uit het rustieke Maaseik van team Groen/koe

Merel, Tijn, Jonathan, Ruben, Charlotte, Christophe en Wietse